Р Е Ш Е Н И Е
№ 2080

гр. София, 27.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 7 състав,** в публично заседание на 11.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7636** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б., вр. чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс.

Делото е образувано по подадена жалба от Г. Х. Х., гражданин на И., чрез упълномощения адв. С. И., срещу заповед рег. № ЗДМ-22/14.01.2008г. на Директора на Дирекция „Миграция” , с която е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция „Миграция” -МВР – [населено място].

Посочва се в жалбата, че заповедта за принудително отвеждане до границата на Република Б. е незаконосъобразна, поради противоречие с материалния закон, тъй като не са налице посочените в закона основания за настаняване на лицето в СДВНЧ. Като основание за незаконосъобразност на оспорваната заповед се сочи и липсата на мотиви , които да релевират изводи, че е налице опасност изпълнението на заповедта за ПАМ- принудително отвеждане до границата да бъде осуетено или сериозно затруднено.

.Ответникът – директорът на Дирекция „Миграция”– редовно призован не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заповед рег. № ЗДМ-22/14.01.2008г. на Директора на Дирекция „Миграция” жалбоподателят Г. Х. Х. е принудително в СДВНЧ към Дирекция „Миграция”

-МВР – [населено място], с посочено основание – предвид издадената Заповед № ЗДМ-21/14.01.2008г. на Директора на дирекция „Миграция” за принудително отвеждане на лицето до границата на РБ и необходимост от създаване на организация за пътуване на лицето до страната на произход.
Със заповед рег. № ЗДМ-21/14.01.2008г. издадена от Директора на директора „Миграция” на Г. Х. Х. е наложена ПАМ „принудително отвеждане до границата на Република Б.”, на основание чл. 41, т. 2 и чл. 43з, ал.1 и ал.4 от ЗЧРБ, вр. чл.10, ал.1, т.9 и чл.11, т.6 от същия закон .
Производството по издаване на рег. рег. № ЗДМ-22/14.01.2008г. на Директора на Дирекция „Миграция” е започнало по Предложение рег. № 1839/14.01.2008г. на Началник сектор „Миграция” при ОД „Полиция „ –В.. В предложението, се излагат обстоятелства, че от направените справки в информационните масиви на МВР е установено, че лицето Г. Х. Х., гражданин на И. , не е имало разрешение за пребиваване от ОД „Полиция” –В.. От 11.04.2001г. до 12.07.2002г. иранският гражданин бил в процедура по предоставяне на статут на бежанец, като на 14.08.2007г. лицето е подало последваща молба за предоставяне на закрила до ДАБ-МС. С решение № УП-95 от 15.08.2008г. на ДАБ-МС молбата на чужденеца била отхвърлена. Решението било потвърдено с решение от 28.09.2007г. на АССГ , влязло в сила на 28.09.2007г.
След извършените проверки в информационните масиви на МВР се установило, че от уведомяването на чужденеца за решението на АССГ до момента на проверката респ. изготвяне на предложението , чужденецът Х. не е правил постъпки за уреждане на статута си на пребиваване в страната, тъй като няма основание, финансови средства и пребивава незаконно на територията на РБ. Според изложеното в предложението лицето не може да декларира законно придобити средства за издръжка и такива осигуряващи възможност за завръщане в страната си, както и задължителните по ЗЧРБ застраховки.
Направено е предложение на Г. Х. Х. да бъдат наложени принудителни административни мерки: на основание чл. 41, т. 2 от ЗЧРБ – „Принудително отвеждане до границата на Р. Б.”; на основание чл. 42з, вр. с чл. 10, ал. 1, т. 9 и чл.11, т.6 от ЗЧРБ – „Забрана за влизане в Р. Б.” за срок от десет години; Направено е и предложение до изпълнение на заповедта спрямо чужденеца да се приложени разпоредбите на чл.44, ал.5 и ал.6 от ЗЧРБ.
При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи:
По допустимостта на жалбата:
По делото няма данни кога е връчена заповедта. Съгласно чл.46а, ал.1 ЗЧРБ(в редакцията на разпоредбата, която е в сила към момента на настаняване на лицето, заповедта за принудително настаняване в специален дом може да се обжалва в седмодневен срок от фактическото настаняване. Установява се от Протокол рег. № ХМ -6861 от 30.07.2012г. , че жалбоподателят е настанен фактически в СДВНЧ на 28.07.2012г. по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена на 01.08.2012г. – т.е. в срока по чл.46а, ал.1 ЗЧРБ, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.
Същата следва да бъде разгледана по същество.
Оспорваната заповед рег. № ЗДМ-22/14.01.2008г. е издадена от компетентен орган на основание чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателят, че не са налице основания за издаване на оспорвания акт. Видно от съдържанието на самата заповед, същата е мотивирана с предложение на Началник сектор „Миграция" при ОД „Полиция „ –В. с предложение рег. № 1839/14.01.2008г г., поради което мотивите, изложени в същото предложение, следва да се приемат като мотиви на обжалваните заповеди. В предложението са изложени обстоятелствата за липсата на разрешение за пребиваване на жалбоподателя на територията на страната. Същите обстоятелства са посочени и в заповед рег. № ЗДМ-21/14.01.2008г. С обжалваната заповед жалбоподателят е настанен принудително в СДВНЧ на основание чл. 44, ал.6 ЗЧРБ предвид съществуващи пречки за изпълнение на заповед рег.№ ЗДМ-21/14.01.2008г г. Със същата заповед е наложена ПАМ по чл. 41, т. 2 и чл.43з, ал.1 и ал.4 от ЗЧРБ, вр. чл.10, ал.1, т.9 и чл.11 , т.6 ЗЧРБ , тъй като чужденецът не е напуснал страната до изтичане на разрешения му срок, няма осигурена издръжка и необходимите задължителни застраховки през време на пребиваването си в страната .

За изпълнение на наложената мярка "принудително отвеждане до границата на РБ" е необходимо да се създаде организация за пътуването на чужденеца до страната на произход, което е пречка за незабавното изпълнение на наложената ПАМ. Тоест, за да бъде изпълнена процедурата по депортирането на чужденеца и при положение, че същият не разполага със средства за съществуване, няма адрес и установена самоличност, настаняването му в определено за целта място е задължително.

Заповед № ЗДМ-22/14.01.2008г. на Директора на Дирекция „Миграция" е мотивирана със съществуващи пречки за изпълнението на заповедта по чл. 41, т. 2 ЧРБ. Съгласно чл. 10, ал. 2 от Наредба № I-13 от 29 януари 2004 г. за реда за временно настаняване на чужденци, за организацията и дейността на специалните домове за временно настаняване на чужденци - пречките, които не позволяват чужденецът да бъде незабавно принудително отведен до границата или експулсиран, могат да бъдат: 1/липса на национален документ за задгранично пътуване или на други документи, необходими за извеждане на чужденеца от страната; 2/липса на средства за закупуване на билет за пътуване; 3/ необходимост от осигуряване на транспортна връзка до страната на произход или трета сигурна държава; 4/ незавършило производство за предоставяне на особена закрила по Закона за убежището и бежанците (ЗУБ); както и 5. здравословно състояние на чужденеца, непозволяващо транспортиране, като престоят на чужденците в СДВНЧ е до отпадане на пречките по ал. 2.

Вярно е, че за постигане целта на мярката по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ "до отпадане на пречките за изпълнението на ПАМ" административният орган разполага и с друга законова възможност, тази по чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ - когато съществуват пречки чужденецът да напусне незабавно страната или да влезе в друга страна, със заповед на органа, издал заповедта за налагане на принудителната административна мярка, чужденецът се задължава да се явява ежедневно в полицейската служба по местопребиваването му. Тази преценка на органа обаче принадлежи на неговата оперативна самостоятелност, като в настоящето съдебно административно производство на контрол за законосъобразност подлежи мярката по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ, конкретно преценката за наличието или липсата на обстоятелства, установяващи необходимостта от налагане на административната мярка - в този смисъл решение № 5262 от 17.05.2006 г. по адм. д. № 9590/2005 г., V отд. на ВАС. Приема се в същото решение на ВАС на РБ, че изложените в заповедта по чл. 44, ал.

6 ЗЧРБ мотиви се свеждат именно до това, че срещу лицето е издадена заповед за принудително отвеждане до границата и този факт се установява и от писмените доказателства по делото, което е достатъчно основание за налагане на мярката по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ.
По изложените съображения, съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при спазване на материалните и процесуалните правила по издаването им и съобразно целта на закона, поради което подадената жалба срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.
Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 7 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Х. Х., гражданин на И., чрез упълномощения адв. С. И., срещу заповед рег. № ЗДМ-22/14.01.2008г. на Директора на Дирекция „Миграция” , с която е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция „Миграция” -МВР – [населено място].
Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.
Преписи.

СЪДИЯ: